

בנין הדקלי

עלון קיבוץ עין המפרץ 92 שנה להיווסד הקיבוץ

ישראל חוגגת 75

עלון מס 15 (3341),
ב' אייר תשפ"ג, 23
אפריל 2023

יום העצמאות
תשפ"ג 2023

יום העליה על הקרקע 25/08/1938

ייסוד הקיבוץ בבת גלים 26/01/1930

מאמרכת

ליום העצמאות ה-75 של מדינתנו
 שלוחה לכל חיילנו
 ברכה לשנת שלום
 בה יתגשם החלום
 שיביא לנו את השלווה
 שיגשים את החזוה
 שארו על עצמכם בעמדותיכם
 וחזרו בשלום אלינו – אל ביתכם

אוהבים אתכם וגאים בכם
 כל בית עין המפרץ

מה קורה - (לפי סדר העמודים)

דףתרבות	3
נזכור את כולם	4-5
עין המפרץ במלחמת הקוממיות	6-7
רצים לזכרם	8
ערעור לקביעת גיל המינימום לקליטה	9
טקס הזיכרון לשואה ולגבורה	10-11
מענה לכתבה בעניין מקרקעי הקיבוצים	12
עדכון בנוגע לשידור השיחה	13
המועדון לחבר	14-15
קס בישראל מחנה לאומי חדש	16
מר זיכרון	17
מהנעשה באגף התשתיות	18
סבבא	19
מסדר הנופלים	20

עורך: מוכה מלר, חברת מערכת: דפי עציוני, פנימי, אין להעתיק או לפרסם ללא אישור מוסדות הקיבוץ.

כתובתנו בדואר האלקטרוני: alon@ein.co.il

דפתרבות

אירועי יום
הזיכרון:

יום שלישי 25.4 בשעה 11:00 טקס הנחת זרים על קברי הנופלים בבית העלמין	יום שני 24.4 בשעה 19:55 ערב יום הזיכרון - הטקס המרכזי מחוץ למועדון לחבר.
יום רביעי 26.4 ההפנינג המסורתי של עין המפרץ בין השעות 10:00-13:00	יום שלישי 25.4 בשעה 20:30 טקס ערב עצמאות ומשעה 22:00 מסיבה בפאב
שבת 6.5 שבתרבות - מופע קרקס מהולנד	יום חמישי 4.5 רחלה במופע סטנדאפ במועדון לחבר
יום חמישי 11.5 בשעה 20:00 תרבות אפק כפר מסריק ועין המפרץ מציגות: גיל יהושע דרייפוס - לבחור להיות	יום ראשון 7.5 מקהלת מטה אשר במועדון לחבר

אירועי יום
העצמאות

לפעמים החיים מכריחים אותנו
להתמודד עם שאלות כל כך
מורכבות, שקשה להאמין שיש להן
תשובה.

הסיפור של גיל מוכיח שגם אם
הקלפים שלנו אמורים להוציא
אותנו מהמשחק, עדיין ניתן לגרוף
את כל הקופה - אושר שאינו תלוי
בדבר מלבד עבודה פנימית
ורוחנית אל מול סערות החיים.
בהרצאה "לבחור להיות" תקבלו
כלים מעוררי השראה להתמודדות
עם האתגרים הגדולים והקטנים
שהחיים מציבים בפנינו

תודות תרבות

תודה למובילת טקס יום השואה אסתי להט. תודה לקרן
ארד ותודה לכל שכבת י"ב והוריהם! בזכותכם היה לנו
ערב מכבד ומרגש.

תודה לצוות חג האביב - קרן פלד ואור פלג. תודה לכל
המתנדבים שבאו לתת כתף ועזרו בארגון - דפי עציוני,
רוית שחף ואורי ענבר - סידור וחיסול, בלעדיכם כל הערב
לא היה קורה.

יום העצמאות - בואו נעשה לנו חג

הרשמה ללוח התורנויות להפנינג העצמאות בלוח המודעות בחדר
האוכל

לקראת אירועי יום העצמאות שבא עלינו לטובה אנחנו
נערכים להפנינג המסורתי של עין המפרץ. כל החברים
ואורחיהם מוזמנים. יחד עם זאת יש לשמור על הבטיחות
הביטחון ודרישות הביטוח:

- אנו מבקשים מכולם לנהוג בזהירות ולשים לב לסובב אותם.
- טרמפולינות ושאר המתקנים מיועדים ליום האירוע בלבד. ואין להשתמש בהן לפני כן.
- יש להיזהר מאש ומנגלים דולקים ביום האירוע
- אין להיכנס עם רכב ולעקוף מחסומים.
- קלנועיות ואופניים מתבקשים להימנע מלהגיע לשטח הפארק.
- אנו מתגברים את השמירה בכניסה לקיבוץ. הכניסה תהיה בהזמנה בלבד ולכן יופץ קישור
במקומי לרישום האורחים מראש.
- והכי חשוב! הורים! אתם האחראים הראשונים לשמירה על ילדכם!

חג שמח לכולם - תמיר, דנה ושמעון

- ונזכור את כולם... -

75 שנים להקמת המדינה.

כמדי שנה אנו זוכרים את בנינו - וחברינו שנפלו במערכות ישראל.

75 שנה לנפילתו של ארטק - (מההשלמה הפולנית של עין-המפרץ, היה

נשוי לנורית אורפז ז"ל, אביהם של עמרם ותרצה), שקרבן חייו הצעירים צרור בצרור התקומה.

59 שנים להירצחה של רעיה - (בתם של ציפורה ואליעזר גולן ז"ל, אחות

לאמירה מלר). הפרח העדין, שזה עתה נפתחו חייה וכבר נשדדו, מושלכים אל מעגל הדמים והרוע, שאין רואים את סופו עד עצם היום הזה.

56 שנים לנפילתו של ברונו - (בנם של חנה וד"ר דוד מירס ז"ל, אח לדן.

היה נשוי ללאה, אב לעידית ז"ל, גילה ועדנה) בגרותו הבשלה, ההומור הנפלא ושמחת החיים, מוטלים על מזבח מלחמות ישראל.

56 שנים לנפילתו של משה ויזל - (נער יתום ניצול שואה, שאומץ כבן

למשפחת ילון: אשציה ז"ל, דורון, ענת ומיה. היה נשוי למימי). השובב החביב עטור התלתלים וכחול העיניים, אשר נגדע לפתע בעודו מלא שמחת חיים ואופטימיות.

55 שנים לנפילתו של יהושע כהן (בנם של הנקה ואברהם כהן ז"ל, אח

לנועם ויואב). הנער המחויך, טוב-הלב והמראה, שחשיו כמו משושים פנו לגילוי צפונותיה של הארץ האהובה עליו, זו שלא יכלה להבטיח לו מימוש ערגותיו ופריחתו.

50 שנים לנפילתו של לוי בר-זיו - (בנם של נואל ז"ל ותרצה בר-זיו, אח

לרמי ולעודד. היה נשוי לגילה). הטיס הנועז והשובב, העלם שהיה במלוא מרץ הנעורים ותאוות החיים, והכל נמחק. כמו במכת אגרוף אחת, חדה ואכזרית.

50 שנים לנפילתו של זבולון אמיצי - (בנם של הנקה ובן ציון אמיצי ז"ל,

אח לרותי ז"ל ולדינה. היה נשוי ליהודית ואב ליובל). זבולי היפה, הנישא כמו על כנפי נשרים על מטוסו האהוב. המטוס שהיה ממש חלק ממנו, שהיה מאוהב בו, כפי שאהב את משפחתו - והנה הוא בגד בו.

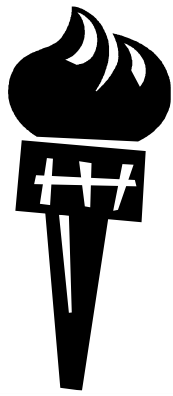
46 שנים לנפילתו של בועז רץ - (בנם של שלומית ומנס רץ ז"ל, אח לרחל ומימי.

היה נשוי לעירית, אבא לרוחן וניל). בועז היה אהוב, מסור וגאה במשפחתו. היה בתנופת מעשים ותכניות, הכל בהומור ורגישות לאחר. בתוך העשיה, החברתיות והאהבה, קופדו חייו בעיוורונו של פגז חסר-תכלית.

75 למדינה.

ואתם שהייתם בעיצומה של תנופה חובקת יוזמות, תכניות וכמיהות שבלב - נעצרתם דום. הכל תם. תם ונמשך.

תם ומתלווה אלינו באשר איננו מסוגלים ולא רוצים להיפרד. ומה נותר? האהבה, הכאב, ורוחכם השורה כאן עמנו.

אז תשאֵל האִמָּה, שְׁטוּפֹת דָּמָע-
וְקֶסֶם,
וְאִמָּרָה: מִי אַתָּם? וְהַשְׁנִים,
שׁוֹקֵטִים

יַעֲנֵנוּ לָהּ: אֶנְחֵנוּ מִגֶּשׁ הַכֶּסֶף,
שֶׁעָלִיו לָךְ נִתְּנָה מְדִינַת-הַיְּהוּדִים."

כִּד יֵאמְרוּ וְנִפְּלוּ לְרִגְלָהּ עוֹטְפֵי-צֶל
וְהַשָּׂאֵר יִסְפֹּר בְּתוֹלְדוֹת יִשְׂרָאֵל.

כה צעיריט היו
שעה שהלכו מאתנו
והותירו געטאציעס
שלא הניצו אלי חוץ

נלכור באהבה
את חברינו - רצינו
שנפלו באצרכות ישראל

ארטק שפנוך

רעיה גולן

ברונו מירס

משה ויזל

יהושע כהן

לוי בריזין

זבולון אמיצי

בועז רץ

יהי זכרם ברוך

עין המפרץ במלחמה לשחרור הגליל המערבי,

או – הגשר שהציל את הגליל המערבי/ אריה רוטמן

הימים הם הימים האחרונים של המנדט הבריטי בארץ. היישוב ומוסדותיו התכוננו בחרדה לפלישת צבאות ערב מהצפון, מהמזרח ומהדרום. המצב בגליל המערבי היה בכי רע. אמנם חיפה נכבשה בסערה ערב פסח וכך הובטח השלטון בעיר הנמל, אולם הרצף הטריטוריאלי בכיוון צפון הסתיים בקיבוץ עין המפרץ. הגשר על הנעמן היה הרוס, וכן גשר הרכבת המקביל. פירוש הדבר היה שהיישובים היהודיים בגליל המערבי היו מנותקים מיתר חלקי הארץ, והקיבוצים אילון, חניתה ויחיעם נשארו עם מלאי קטן של אספקה חיונית, כאשר הנשק, התחמושת ומספר הלוחמים בהם היו מצומצמים ביותר. היה ספק אם אלה יוכלו לעמוד לאורך ימים במקרה של פלישה של כוחות ערביים מן הצפון. העברת שיירה מאסיבית של אספקה, נשק, תחמושת וכוחות לוחמים עשויה היתה לקבוע את גורלו של הגליל המערבי, ואולי של הגליל כולו. כאן כדאי לציין שעל פי תוכנית החלוקה של האו"ם, הגליל המערבי - החל מכביש עכו-צפת ועד לגבול הצפון - היה כלול בתוך המדינה הערבית. מבצע העברת השיירה, שכונה "מבצע בן עמי" (ע"ש בן עמי שפקד זמן מה קודם לכן על שיירת יחיעם ונהרג) הוטל על חטיבת כרמלי. תפקידה היה להעביר את השיירה לנהריה וליישובי הצפון, ולחזור ולפנות משם את הנשים והילדים.

כאמור לעיל, הגשרים מעל הנעמן היו הרוסים, והאפשרות היחידה לעקוף את עכו ולהגיע לצפון היה המעבר בגשר הצר והקטן, שקיבוץ עין המפרץ הקים שנים רבות קודם לכן על הנעמן, ממזרח לקיבוץ. גשר זה שימש את הטרקטורים והכלים החקלאיים לעיבוד שטחי הקיבוץ שמעבר לנעמן. בנוסף לכך היתה מצויה שם מערכת כבישים של המחנה הצבאי הבריטי הגדול שהוקם שם בעת מלחמת העולם השנייה. מערכת כבישים זו התחברה עם כביש עכו-צפת כקילומטר מזרחית לגבעת נפוליאון.

בלילה שקדם למבצע הגיעה פלוגה אחת של החטיבה לעין המפרץ. הוטל עליה לכבוש את גבעת נפוליאון, שהיתה תפוסה ע"י יחידה עיראקית. כיבוש גבעת נפוליאון היה הכרחי, שכן כביש עכו צפת עובר לרגליה. הגבעה נכבשה לפנות בוקר ב-13 לחודש מאי. השיירה הארוכה והכבדה, שהתרכזה בינתיים בעין המפרץ, יצאה לדרכה, והתנהלה בכבדות דרך הגשר הצר עד לגבעת נפוליאון. כיבוש הגבעה וגירוש העיראקים משם גרם לדה-מורליזציה בין ערביי הסביבה. מהכפר מנשייה, ששכן כמה מאות מטרים צפונית לגבעה, החלה בריחה המונית, ואילו עכו ספגה הרעשה ממרגמות 72 מ"מ. השיירה המשיכה בינתיים בדרכה כמעט ללא הפרעה. בעברה ליד הכפר סמרייה התנהל קרב קצר והכפר נכבש. השיירה הגיעה בשלום לנהריה והמשיכה מיד לחניתה וליחיעם. לאחר שנכבשו הכפרים א-זי ואל-בצה היה למעשה כל הגליל המערבי בידנו. העיר עכו נשארה מכותרת מאחור, ולאחר קרב קצר היא נכנעה, שלושה ימים לאחר מכן.

נחזור עתה לגשר הצר שעל הנעמן, אשר הוקם בשעתו ע"י קיבוץ עין המפרץ. בכרוניקה היבשה של הימים ההם נאמר כך: "הוטל עליה (השיירה) לצאת במשוריינים ובמכוניות משא מהקריית, לעקוף את תל נפוליאון ואת עכו ממזרח ולנוע צפונה..." (תולדות הקוממיות, עמ' 141). אך למעשה הגשר הנ"ל הוא שאפשר את כל המבצע כולו. קשה לשער כיצד היו מתפתחים הדברים אלמלא היה קיים גשר זה. ראוי לזכור שמבצע שחרור הגליל המערבי התקיים בסך הכל לפני היום הקובע: ה-15 במאי 1948.

פרשיות נעלמות/ יעקב גילי

אחרי החלטת האו"ם ב-1947 על חלוקת הארץ התחיל להסתמן בארץ אי-שקט וגם פה ושם התפרעויות: היו שמועות על התארגנויות כנופיות בארץ, וגם מעבר לגבולות. המא"ז (דאז) זימן את כל

הערביסטים שלנו, והציע שייפגשו כל אחד עם המכר שלו, כדי שנוכל לקבל מידע על הנעשה בסביבה שלנו. למחרת כל אחד השתדל לפגוש את ה"ידיד" שלו, אבל לא כולם באו, וגם אלה שהגיעו היו מאוד מסויגים וקצת מפוחדים. בסופו של דבר נשאר רק איש אחד, מכר שלי, שהסכים למסור על הנעשה בסביבה.

מי האיש? מיד לאחר העליה על הקרקע נתקלתי באדם קצת מוזר בגיל שקשה להגדירו. הסבר שכניו היה – הוא "מסכן", יתום. עובדה זו הספיקה, לדעתם, להסביר את המוזרות שלו. לאחר היכרות קצרה איתי הוא שיתף פעולה, ועזר בגילוי גניבות (או לכל הפחות מי גנב) שהיו מתבצעות הסביבה שלנו מהשדות. הוא קיבל עזרה בצורות שונות כמו סכומי כסף קטנים, ולבסוף סודר בתור רועה אצל אישיות חשובה בסביבה שלנו. גיימס בונד הוא לא היה, אבל היה לו יתרון – אף אחד לא חשד שהוא מסוגל להבין וגם להעביר מה שמדברים בבתי קפה.

באותה תקופה היתה העיר עכו סגורה ומסוגרת ומחוץ לתחום – לגבי היהודים. ההסדר איתו היה פשוט – הוא קיבל 2-3 גרושים (כמובן עם חור), הולך לעכו (מוביל חלב למעבדו), ואחר כך מתיישב בבית קפה ומקשיב. את השיחות היה מוסר לנו. מדי פעם גם מעבדו, שהיה ידיד שלנו, סיפר, וכך נודע לנו על כניסת שתי מחלקות מסוריה עם מפקד לעכו. היו אלה חלק מכוחות קאוקג'י (לשעבר קצין בצבא סוריה), שהחלו להסתנן מגבול הצפון ארצה. הידיעות הועברו הלאה, והבית שהשתכנו בו פוצץ בלילה. אבל לכנופיה לא אונה כל רע, כי בדיוק באותו לילה הם הוזמנו למסיבה אצל ראש עיריית עכו (גם זה נודע לנו למחרת היום). אחרי פיצוץ הבית, כשעמד "גיבורנו" על יד גבעת נפוליאון כדרכו מדי יום, קיבל מכות נמרצות, וגם רובה הציד שהיה ברשותו נלקח ממנו. רק אחרי התערבות המעביד שלו הוחזר לו הרובה, עם אזהרה שלא יעז עוד להתקרב אל הגבעה.

את הפגישות שלי ושל מונדז'יו ז"ל היינו מקיימים בין השיחים ובצל עצי תאנה עבותים, שהסתירו אותנו מסקרנים לא רצויים. והנה באחד הימים, כאשר המתח היה רב, קרבות ניתשו במשמר העמק ובמקומות אחרים, יצא מ. לשוחח איתו, אבל אחרי כמה רגעים חזר, ולשאלתי ענה שאין שום דבר חשוב. במקרה הייתי עם העדר בקרבת מקום. ניגשתי אליו סתם, כדי לשוחח, והיה הוא אומר: "יא חוואג'ה (אדון), טוב שבאת, יש לי למסור לכם ידיעה חשובה". לשאלתי למה לא סיפר למ. השיב – "שכחתי לגמרי".

הסיפור שהוא התבקש על ידי מעבדו להעביר לנו היה על מתחם גבעת נפוליאון, ושלדבריהם היא מבוצרת עם עמדות בטון (אגב, זה היה נכון בחלקו). גם תותח נמצא בה (ברבות הימים נודע שהיתה זו מרגמה פשוטה), ועוד פרט "פעוט" – שעומדים להתקיף את עין המפרץ, ובכדי שלא יוכלו להגיש לקיבוץ עזרה מהקריות, תחסום פלוגה מהלגיון הירדני את התגבורת של היהודים. היתה זו פלוגה שהוצבה בכורדני כשומרי משאבות המספקות מים לבתי הזיקוק. אחרי ש"מבצר" עין המפרץ יכבש יתקדמו לוחמי עכו, ובראשם אנשי קאוקג'י, לכבוש את הקריות. קאוקג'י יתקדם אחרי כיבוש משמר העמק לחיפה, והם יעזרו לו מצד צפון. אגב, בזמן שנכבשה מפקדת קאוקג'י בסביבת ירושלים נתאמתה הידיעה הזאת, חבר עין המפרץ ראה את התוכניות ואת המפות האלו.

כמובן שתיכף הועברה הידיעה לחיפה. לפנות ערב באו מהש"י (ש.ב. של עכשיו) לחקור את הידיעות ואת מקורן. עוד באותו לילה יצאו שתי כיתות מהקריות ואותו המספר מצד צפון, והתקיפו את הכפר גוארניה (מול סדנת כורדני של היום), ובבוקר החלה הבריחה הגדולה גם מהכפר גוארניה א' ששכן לידנו. למרות ההפצרות שלי ושל מ. שלא יעזבו את כפרם – לא נענו. זמן קצר לאחר מכן תורם של עכו ושל עין המפרץ שימשו סיירים לכוחות הלוחמים וגם לחמו בעצמם.

הידיעות שהיו בידנו הועילו בהחלט. אולי אפילו חסכו קורבנות, במידה והתוכנית של קאוקג'י היתה יוצאת לפועל. אגב, עובדי המטבח שלנו אז תרמו רבות להעלאת מורל הלוחמים. כריכים לאלפים נארזו באהבה ובמסירות, ונשלחו אל כוחותינו בכל האזור.

גיבור הסיפור חי וקיים עד עצם היום הזה, ולפעמים רואים אותו החברים מסתובב על אופניים ושואל על חוואג'ה (גלילי). לא, הוא לא נשכח כמו רבים אחרים שעזרו בעת מצוקה לעמנו, והוא מקבל עזרה בכל מיני צורות.

גאוות יחידה

מגילת העצמאות נתלתה
על מגדל המים

רצים לזכרם

ביום שלישי ה-25.4 בשעה 17:30
יתקיים ברחבי הארץ המיזם המרגש
'רצים לזכרם' (רגע לפני שיום הזיכרון
מסתיים). במרוץ 'רצים לזכרם' אין
מוזיקה או סרט הזנקה, גם לא מודדים
זמנים ואין בו מנצחים או מפסידים. זהו
מרוץ שכולם רצים בו בכוונה אחת
לאומית - לזכור את הנופלים. מאחורי
המיזם עומדת עמותת **"דרך הרגליים"**,
אשר מטרתה לקיים את המיזם ולפתחו
מידי שנה ולהפכו למיזם לאומי, כמו גם
לתרום באמצעות הכנסות המיזם
לארגונים ועמותות, הפועלות לקידום
נושאים חברתיים בישראל דרך פעילות
ספורטיבית.

למעוניינים ניתן להירשם באינטרנט
(לרשום בגוגל "רצים לזכרם"). באתר
ניתן גם לבחור שם של נופל ולהדפיס
על החולצה שמקבלים מהמיזם.

לידיעתכם - מתוך יוזמה פרטית
החליטו כמה מחנכים מבי"ס אופק
לקחת חלק במיזם ולרוץ במשך חצי
שעה בטיילת בנהריה, ואפשר להגיע
ולרוץ יחד איתם.

מתאים לכל רמה,
אפשר ללכת, לרוץ
ואף לשבור שיאים.

אורח קיצי

כפי שבקי לזין פרסמה בפייסבוק, הנחשים כבר כאן. אנא גלו זהירות.

ערעור לקביעת גיל מינימום לקליטה

ערעור לגבי הצעת צוות קליטה שגיל המינימום לקליטה יעלה מ-21 ל-25 שנים.

לחברים שלום,

את המכתב הזה אני כותב תוך תחושת כאב בטן וחוסר הוגנות שאני מסתובב איתם כבר כמה חודשים, ולכן אני פונה אליכם באופן זה.

שלא באשמתנו נקלענו לסיטואציה שיש ברשותנו 50 מגרשים מוטבים (במחיר) עבור חלוקה בין נקלטים פוטנציאלים. הצעת הצוות היא לפתוח למכרזים את המגרשים הנ"ל ב-4-5 סבבי הגרלה של 10-12 מגרשים לכל סבב. הגרלה תיערך כל שנתיים, כאשר הראשונה תתקיים השנה.

המשמעות שכל המגרשים המוטבים יצאו למכרזים בתוך 6 עד 8 שנים. המשמעות של ההצעה שצעריר בן 22 יוכל להשתתף ב-3 הגרלות, חייל בן 20 יוכל להשתתף רק בהגרלה 1 או 2, וחייל בן 18 רק בהגרלה אחת.

אני מבקש מכולם לתמוך בערעור שישאיר את גיל המינימום לקליטה כמו היום, גיל 21, ולאפשר לנו כהורים לחיילים לראות סיכויי שלפחות שאחד מבנו יוכל להתגורר בקבוץ בעתיד נראה לעין.

בברכה,

אילן שחף, בשם הורי חיילים וצעירים

גם לזכרם

דברים בטקס הזיכרון לשואה ולגבורה, 17.4.2023

דבר השכבה

"אנחנו הדור הבא, אל תטעו בנו... לא שכחנו, לכל דור יש משימה", ועכשיו תורנו לזכור ולא לשכוח.

אנו עומדים כאן היום, שכבת י"ב, בטקס יום הזיכרון לשואה ולגבורה גאים וזקופים. עומדים כאן מולכם נרגשים, לשמר בגאווה את הזיכרונות, את התמונות, ואת הסיפורים. מתוך החשיכה גדלנו לאור, למדנו לזכור, וזה לא מובן מאליו שיש לנו כאן בית לחזור. לימדתם אותנו לחיות בתוך קהילה חמה ועוטפת, פתחתם לנו את הדלת לילדות תמימה וחובקת, והמשימה שלנו, הדור הבא, היא לשמר ולהפריח את חיי הקהילה והמסורת, לזכור ולא לשכוח, לשמוע ולהעביר לדורות הבאים אחרינו. ההיסטוריה היא כמו שעון בו אנחנו המחוּג. מבטיחים להמשיך לקיים את המסורות, להחיות את הזיכרונות, ולצד זה להתחיל מסורות חדשות. אנחנו הדור הבא ויש לנו יש משימה: שאדם לאדם יהיה אדם.

המסע המשפחתי שלנו לטרזינשטט - אשפת רז (הקריאה עילום רז)

אצלנו בבית סבתא רבה מעולם לא דיברה איתנו על השואה. מעולם לא סיפרה לנו מה היא עברה, מה היא הרגישה, ומה היא חוותה. מה שכן ידענו, זה שאת סבתא שלי, סבתא בתיה, היא ילדה על שולחן של אשה כפרייה שבחרה לעזור לה, ושלאחר זמן קצר נלקחו שניהן לצעדת המוות לכיוון המחנה טרזינשטט. טרזינשטט היה מחנה שנקרא 'מחנה לדוגמא' שלמעשה הנאצים רצו להראות שהם לא נוראיים אך מאחוריו היה מחנה ריכוז. לפני מספר שנים התארגנו כל המשפחה לנסיעה לטרזינשטט. נסענו בחנוכה, שבט של 22 אנשים, למסע בעקבות ההיסטוריה של סבתא. בתור נערה צעירה זו הפעם הראשונה שראיתי במו עיניי מה זה מחנה ריכוז, הגודל שלו, המיקום שלו במרכז אזור מגורים, הפסטורליה

המתעתעת, לצד ההבנה שפה רצו למחוק לי את המשפחה. הסתובבנו בין הביתנים והחדרים, ואני זוכרת את העוצמות של המראות, את התחושות המעורבות, את ההבנה וגם את חוסר ההבנה, ובעיקר אני זוכרת אותנו, המשפחה, מאוחדים מאי פעם, עומדים גאים וזקופי גב. בחרנו לעשות שם טקס קצר שבו סבתא שיתפה אותנו ברגשותיה ובמחשבותיה, דבר שהיה עוצמתי ומרגש מאוד. גם ליאור הדודה שלי, שהיא למעשה דור שני לניצולת שואה, הקריאה קטע, וסיימנו עם שירת התקווה והדלקת נרות זיכרון ונרות חנוכה. עמדנו שם, עם עיניים רטובות מדמעות, מחוזקים, מאוחדים, ועם תחושת ניצחון.

אז והיום - דרור גלייזר

בשנת 1992, בהיותי בן 17, נסענו לפולין במסגרת בית הספר. הייתי נער צעיר ללא דאגות, וללא הבנה עמוקה של משמעות הדברים שאני רואה וחווה. גדלתי על סיפורי סבתא שלי, רחל בוסתן, והמסע ההשרדותי שלה ושל משפחתה שרובה נספתה בשואה. בתור נער שגדל בחופש מוחלט ובחוסר דאגות לא נתפס בעיני אז לקיחת החופש מאנשים וחוסר הוודאות היום יומית שחוו. היום, 31 שנים אחרי, במקום בוגר הרבה יותר, מלא באחריות, ובעיקר - אבא, התמונות והחויות מאותו מסע מקבלות משמעות אחרת ושונה. בהסתכלות לאחור, נותרה הערצה לסבתא שלי, ששרדה את שנות הזוועות הללו. לראות את בנותי עוברות את גיל הנעורים שבו היא עברה את השואה, זה הניצחון האמיתי.

כל יהודי / נעם חורב

כל יהודי נולד
עם משא כבד על גבו
וטלאי צהוב מרופט
שנעוץ בדופן לבו

כל יהודי נולד
עם מספר דמיוני על היד
שהולך תמיד איתו-
לאורך חייו
לאורך מותו

כל יהודי חייב לשאול.
כל יהודי חזר מהשואה.
כל יהודי הוא ניצול.

כל יהודי נולד
עם רכבת שקופה ממנה ירד
ועליה חייו
ועליה צחוק ילדיו

כל יהודי נולד
עם מספר דמיוני על היד
שעוזר לו לזכור-
מאיפה הוא בא
ולאן הוא לא יכול להרשות לעצמו
לחזור.

מענה לכתבה באתר N12 בעניין מקרקעין בקיבוצים

בעקבות הסערה בקיבוצים אחרי פרסום הכתבה ("תחקיר") של ארגון "שומרים" שפורסם באתר החדשות N12 חשוב לנו להעביר לכם את עמדתנו.

העובדות הן שאנחנו המגזר המופלה לרעה לעומת המגזר העירוני, בכל הקשור לזכויות בקרקע ולתשלום אשר נדרשים לשלם על שיוך הקרקע בקיבוץ, שהוא פי 9 גבוה מהמחיר אותו נדרש לשלם החוכר העירוני.

ועכשיו לפרשנות המקצועית לתחקיר, שאת בסיסה ניסח עו"ד רון רוגין:

הטעות היסודית הראשונה: יש להבחין בין קרקע שהיא כבר תפוסה לבין קרקע פנויה שלא הוכרזה לאיש בעבר. בשונה ממה שמוצג בתחקיר - רשות מקרקעי ישראל איננה מעניקה כאן זכויות בקרקע חדשה, שהיא קרקע פנויה. היא מכירה בזכויות בקרקע המוחזקת על ידי הקיבוצים עשרות רבות של שנים, עוד לפני הקמת מינהל מקרקעי ישראל. בשונה מהמוצג בתחקיר - ההפך הוא הנכון: במגזר העירוני, קרקע תפוסה מהוונת תמורת 3.75% גם באפקה ומעוז אביב - בקיבוצים פי עשרה! במושבים, למשל, יש מושג של 'בן ממשיך' בנחלה. רק שם יש מושג פורמלי כזה. הוא רשאי להקים בית על קרקע הרשומה על שם בעל הנחלה (=ההורים או סבים) ללא תשלום בכלל.

הטעות היסודית השנייה: הבלבול וההתעלמות בין רכיב התשלום לרשות מקרקעי ישראל לבין רכיב הפיתוח של הקרקע. כך למשל קרקע מוקצית בעיר צפת תמורת 1.0 מ"ש למגרש; רוב רובו של המחיר הוא עבור עלויות פיתוח ולא עבור רכיב הקרקע. בקיבוצים, המחירים הללו הם לאחר הפחתת מחיר הפיתוח שמסתכם בסכומי עתק: עסקה בנכס כוללת בתוכה את רכיב הקרקע ואת רכיב הפיתוח גם יחד.

הטעות היסודית השלישית: השוואת זכויות שונות במקרקעין. בקיבוץ עין השופט, קיבוץ כפר מסריק וקיבוץ גבת - כמו גם דגניה א' - אין מדובר בחוזה חכירה מהוון של המתיישב עם רשות מקרקעי ישראל, אלא מדובר בחכירת - משנה מול הקיבוץ שהוא נותר החוכר הראשי. זהו כמובן הבדל של שמיים וארץ - כל עסקה כפופה לנוהלי ולתקנון הקיבוץ. מדובר בהשוואה בין שני אלמנטים קרקעיים ומשפטיים שונים בתכלית.

הטעות היסודית הרביעית: מגורים בקיבוץ - כחבר מן המניין - כרוכים בנטל שאין בשום מקום בשוק החופשי. הנטלים הם כלכליים - כגון: חובת הפרשה חודשית ושנתית מהשכר לעזרה הדדית ורשת בטחון לגמלאים ולבעלי צרכים מיוחדים; נטלים הנובעים מתחזוקת אגודה שיתופית - בעלי תפקידים וכדומה; עלויות נוספות כמו אחזקת בתי עלמין או חלוקת דואר (איננו נעשה בקיבוצים על ידי חברת הדואר) וכיוצא בזה. כמו כן, עצם הכפיפות להחלטות הקיבוץ (גיוסים לחגים; תורנויות; טרמפים לחיילים; פעילויות משותפות של נקיון וכדומה) - כל אלו פוגעות מאוד באוטונומיה של חבר הקיבוץ וממילא בשווי הנכס.

התחקיר עשה לקיבוצים עוול גדול. ענינו על השאלות והצגנו את הנרטיב שלנו, אבל כאמור, 1.5% לא ישכנעו 98%. אבל, וזה הדבר החשוב - תהליכי הבנייה הקליטה והצמיחה הדמוגרפית נעשים בהצלחה ולפי החוק ותקנות רמ"י.

זה לא נעים להיות מותקף. זה לא נעים שמציגים אותנו כמגזר שמקבל הטבות מיוחדות וזכויות יתר לעומת אחרים. יש כאלה שצמיחת הקיבוצים היא לצנינים בעיניהם. הם נאבקים בנו - לפעמים בבית המשפט, ולפעמים בתקשורת.

תמיד היו גם כאלה שלא אהבו אותנו. לא נעים, לא נורא. אנחנו נמשיך לקדם ולפתח, לקלוט

ולצמוח.

בברכה,

ניר מאיר - מזכ"ל התנועה הקיבוצית

עדכון בנוגע לשידור השיחה

חברים שלום,
מזה זמן רב אנו עוסקים לא מעט בהבאת מידע רלוונטי להחלטות הקבוץ בפי החברים. אנו מודעים לריבוי ערוצי התקשורת והקושי להצליח ולעקוב אחר הנושאים כולם. בתקופה האחרונה ביצענו שיפור במערכת המצלמות במועדון על מנת לשפר את איכות השידור. השידור מבוצע על ידי שתי מצלמות רשת המעבירות את השידור, ומאפשרות קליטה של ערוץ נוסף על מנת להציג מצגות מחשב ישר למסך החברים. מערכת השמע נשארה כשהייתה, אך נעשו מספר מהלכים על מנת להקטין את הרעשים בעת השידור. כפי הנראה המערכת כרגע עובדת בצורה סבירה, ואנו מתכננים רק לארגן ולסדר את התצורה והכבילה במועדון.

שידורי השיחה לבתי החברים

היום מועברות השיחות בערוץ 900 של חברת הוט, בשידור ישיר לבתי החברים. כמו כן ישנם מספר ימים של שידורים חוזרים. מספר לא קטן של חברים התנתק משידורי הוט ומקבל את ערוצי הטלוויזיה בשידורי אינטרנט מספקים שונים, על כן פעלנו להביא את שידורי השיחות גם בדרך של צפיה במסך המחשב הביתי או אפילו מהטלפון הנייד.

בהתאם לכך, החל מ 1/7 לא תשודרנה יותר שיחות הקיבוץ בשידור חי.

ניתן לצפות בשיחות הקיבוץ כבר מהיום דרך המחשב או הטלפון הסלולרי באפליקציית מקומי לפי ההסבר בסרטון בקישור הבא, הקישור מופיע גם ב"מקומי" בשיחות הקבוץ:

<https://www.youtube.com/watch?v=QNeAhj-NW3A>

למי שמתקשה בכניסה בפעם הראשונה דרך המחשב / טלפון ומעוניין בעזרה - נא להירשם ברשימה בלוח המודעות. נסייע על ידי מעבר בבתי החברים ונעזור למי שמתקשה להיכנס לשידור.

מוקד השידורים האנלוגי המשדר היום עובד על ציוד מאוד ישן. הוא ימשיך לעבוד עד התקלה הבאה, ואז יפסיק לפעול. אנחנו ממליצים לחברים שעדיין צופים בטלוויזיה דרך הממשק האנלוגי (ללא ממיר) לעבור לממיר של הוט או כל שרות טלוויזיה אינטרנטי אחר.

מנהל קהילה – תמיר שחף
וועדת אסיפה
צוות תקשורת – אייל ושרון

שיעורים בשיטת פלדנקרייז

שכלול יכולת התנועה ★ שיפור היציבה ★ הרגעת מערכת העצבים ★ הקלה על כאבים כרוניים

בהנחיית אפרת עיני, מורה ומטפלת מוסמכת בשיטת פלדנקרייז. שיעור ניסיון ללא תשלום ביום שני 17.4.23

בשעה 9:00 בבית העם בבן עמי

מתאים לנשים ולגברים בכל גיל

להרשמה ולפרטים טכניים: מירי – 052-4077231

לפרטים אודות השיטה: אפרת – 052-2219299

מרכז ההילתי מטה אשר – יחידת הספורט

מועדון לחבר

השנה, 2023, חל יום הולדת שישים להחלטה להקים מועדון, שהתקבלה בשנת 1963. שלוש שנים לאחר מכן החלה הבנייה, ובשנת 1968 נחנך המועדון לחבר בעין המפרץ. יזם, קיבץ, אסף ושלח לעלון: מתן גפן.

הקיבוץ מייחס חשיבות רבה למבני ציבור. בתחילת שנות השישים עולה לדיון הרצון להקים מועדון לחבר. המזכירות מעלה הצעה לשיחה:

22.3.63 - נתקיים דיון בשיחת הקיבוץ בהצעתה המתוקנת של המזכירות להקים מועדון לחבר וחדר מוזיקה ועיון, כשלב ראשון וחלק מתכנית עתידה, רחבה יותר. ההחלטה נדחתה לשיחה הבאה. הצעת המזכירות בדבר הקמת בית תרבות הועברה לבירור נוסף בוועדת הבניין.

31.5.63 - ועדת הבניין מציעה שתי אפשרויות לדיון – מועדון לחבר ואולם קולנוע.

מועדון לחבר – ההצעה למועדון כוללת תוספת של 3-4 חדרים למטרת שצוינו בזמן הבירור. הכוונה לחדר ישיבות, חדר לימודים (חוגים וימי עיון); חדר ארכיון; חדר לתקליטים, שיאוכסן בו אוצר התקליטים ויהיה מקום למספר מאזינים קטן (כ-10), ואילו עריכת קונצרטים ממש תתאפשר ע"י התקנת מעבר למועדון או רמקול, או כל סידור אחר משוכלל ומותאם לצורך זה. נימוקים בעד:

1. זו דעתו של חלק ניכר מחברי הקיבוץ כפי שגם מצאה את ביטוייה בכל הדיונים שקוימו. מתגעגעים למקום נעים ומתאים לפגישה חברתית, לשיחת רעים על כוס קפה, לקריאה בעיתונות באולם נעים ונוח. מניחים כי מפגש מסוג זה שאנו חסרים אותו היום לחלוטין, יכול לגוון את חיי החברה ולשמש מרכז תוסס ל"מיזוג" שכבות ודורות. ברור, "הכל תלוי בטיב המילוי". האווירה במועדון, הסגנון, ההרגשה – כולם מותנים בהכוונת האחראים עליו.

2. פרט חשוב נוסף הוא העובדה כי התכנית למועדון ניתנת לביצוע במסגרת האמצעים הכספיים שנועדו למטרה זאת.

3. המועדון שצריך למלא תפקידים שפורטו ניתן למיקום במרכז הקיבוץ, ואילו קולנוע (לפי הצעה שנייה) רצוי שיבנה לשני משקים ואז מקומו יכול להיות מרוחק מהמרכז.

אולם קולנוע – המצדדים באולם קולנוע מנמקים את דעתם כדלקמן: אין אנו נהנים מסרטים שהם חלק ניכר מהבידור. הישיבה בסרט בלתי נוחה, יש תקלות בהקרנה והיא מוגבלת לסרט צר בלבד. נהרס הריהוט בבית האוכל נפגם המבנה שהשקענו בו כה הרבה, מכבידה הנדידה בין התקופות (חורף-קיץ). אילו עמד לרשותנו אולם קולנוע מתאים יכולנו ליהנות מהסרטים הטובים ביותר, בערבי שבת ע"י התקשרות עם בתי קולנוע (כפי שנהוג בקיבוצים). כן יכולנו למנוע ריצה אחרי סרטים לערים הסמוכות – תופעה המסתמנת ואינה רצויה משום בחינה. לעומת זאת יכול האולם המרכזי של בית האוכל שאינו מנוצל כיום, לשמש בתפקיד המועדון לחבר, אחרי שיותקן למטרה זאת. יהיו לו פה יתרונות טבעיים כגון קרבה למטבח, מפגש מובטח ועוד. נכון, שמבחינת התקציב תחייב הקמת אולם קולנוע גיוס מקורות כספיים נוספים לכספי הפיצויים.

ואם הדעות היו חלוקות בשאלה העקרונית מה דרוש לנו, היה מוסכם על כל חברי הועדה כי הנושא בשל להכרעת הקיבוץ. יש להתחיל מיד בתכנון מעשי ואחריו – בביצוע. על השיחה להכריע, איפוא, סופית, באיזו משתי האפשרויות תבחר. אין כוונה הפעם לויכוח נוסף או להמשך הסימפוזיון. תובא הנמקה לשני הווריאנטים – נצביע ונזמין תכנית.

הוחלט על מועדון לחבר. לאחר כשלוש שנים מתחילים לבנות.

דבר העורך מעלון הקיבוץ מתאריך 23.8.68 - גם לנו יש מועדון – שכונת הצריפים פינתה את מקומה למבנה רחב ידיים, שופע אור, קרירות נעימה בימות הקיץ הלוהט וחום בימי גשם וסגריר. בשבוע הבא נתכנס כולנו לחנוכת הבית. הסרט יחתך, דלתות הזכוכית הרחבות תפתחנה והבית מוכן לקבלנו בשפע של אור, ריהוט נוח וריח קפה. המועדון מופקד בידיה הנאמנות של אשצייה – הבה כולנו נעזור לה לשמור על יופיו ואופיו, הסדרים בו וההרגשה הנעימה.

בעלון מופיעים הדברים הבאים:

בהתעניינות רבה ליוו החברים כל פרט ופרט בשלבי הביצוע של המועדון. הייתה זאת גם חוויה אישית ועידוד בהקמת המבנה. גם הרצון לדעת מה עולה המועדון לפרטיו, והנה כמה: ציפוי העץ והארונויות בוצעו ע"י הנגרים שלנו בטיב מעולה ויש לקוות שגם במחירים זולים (אין עוד סיכום סופי). הצעות של נגרות חוץ היו מאד יקרות ואני בטוח שטיב העבודה שלהם לא יכול להשתוות לנגריה שלנו. מיזוג האוויר עלה כ- 30,000 ל"י. המועדון שלנו הוא ראשון עם מיזוג אוויר. הריהוט שהוזמן בהזרע עם הריהוט המתקפל למרפסות עלה 16,000 ל"י, מכונת האספרסו – 2,500 ל"י; המקרר – 2,500 ל"י; מוזאיקות וציפוי גרנוליט של הרחבה 8,000 ל"י ועוד הרבה פרטים והרבה כסף.

ומה חושבים ילדינו בני ה-3?

שאלה – מי יודע מה זה מועדון?

אפרת: בטח זה מקום שבו שותים קפה. אבא וסקייהוק בנו אותו והם יקבלו גם קפה;

לימור: זה מקום שבו חברים שותים קפה ולנו יתנו תה;
מורן: אני עוד לא יודע מה זה, כי אבא עוד לא סיפר לי, אבל בשבוע הבא הוא ילמד אותי איך לשיר ולנגן ואיך לשתות קפה;
רינת: (שומעת את המילה לימוד וקופצת): כן, כן, אבא שלי הוא מלמד והוא ילמד במועדון לחבר איך לשיר ולנגן ואיך לשתות קפה.

הילה: גם אבא שלי בנה מועדון לחבר כזה ענק, עצום (מרימה את הידיים ומדגימה).

שאלה: ילדים מה אתם הייתם רוצים לעשות במועדון?

לימור: אני לשתות לימונדה; גם אפרת ורינת מצטרפות למשאלה.

מורן: אני רוצה לשתות קפה, אבל קודם אבא מוכרח לקרר אותו כי אסור לשתות קפה רותח (היתר מסכימים לדעתו).

בשעה טובה, בתאריך 25.8.68 מתחיל המועדון לפעול

סיכום ראשון לאחר שלושה חודשים:

20.12.68 - המועדון היפה שלנו מסכם שלושה חודשי קיומו. המבנה המוצק, גוש בטון מרובע וקר בחיצוניותו שפע מקרבו חום ונעימות. רבים זורמים ומבלים בו בהנאה, והוא ממלא פונקציה חיונית ברציף הקשרים החברתיים. לפי אשצייה באים בערב רגיל 150-200 איש, מכל שכבות הגיל וגם האולפן. ישנה בעיה של רעש והבקשה מופנית לכולם אנא גלו התחשבות בכל הנמצאים. המועדון מהווה גם מקום התכנסות להתייעצויות של ועדות ומאפשר גם מפגשי ציבור. כל שבוע נערכת במועדון פעילות תרבותית, בעיקר בכוחות עצמיים. אלו זוכות לנוכחות המונית. המקום צר מלהכיל את כולם ואנו שוקלים לקנות עוד כסאות נוספים. כמו כן אנו שוקלים להכניס מערכת הגברה. תודות לאריה וליוסף עבור התמונות היפות, לשורקה ולרונית עבור האגרטלים הנחמדים.

קם בישראל מחנה לאומי חדש

מאת פרופ' נמרוד אלוני, ראש קתדרת אונסקו לחינוך הומניסטי במכללת סמינר הקיבוצים.
פורסם בעיתון "הארץ", 15 באפריל 2023.

אם יש את נפשכם לדעת את סוד ההצלחה של הפגנות המחאה נגד ניסיונות ההפיכה המשטרית והתגייסות ההמונים להפלת הממשלה הנוכחית, דעו שאין מדובר כלל בשמאל מול ימין, חילונים נגד דתיים או אשכנזים נגד מזרחים. כמי ששותף בהפגנות מתחילתן, אני מעיד באחריות מלאה שנציגים רבים מכל הציבורים האלה נוכחים באופן אקטיבי בהפגנות, וכולם מתייצבים כחזית אחת לעצירת ההפיכה.

עד כמה שהדבר ישמע מוזר, הכותרת שהולמת את דרמת המפגינים ותוכן הנאומים היא, שקם לנו בארץ מחנה לאומי חדש. אנו עדים לפטריוטיות נלהבת המתקוממת נגד מנהיגות נבזית, כדי להבטיח קיימות מפוארת למדינת ישראל.

לפנינו מחנה לאומי חדש, המכיל קשת רחבה של אוהבי המולדת: מעשרות אלפי דגלי ישראל שמונפים בזקיפות לאומית, שירת התקווה מלאת רגש ודקות הדומייה לקורבנות הטרור, דרך מובילי ההייטק, האקדמיה והמקצועות החופשיים שהתפנו מעיסוקי השגרה ומתמסרים טוטלית למחאה ועד לקבוצות הלוחמים והאחים לנשק במלחמות ישראל — כולם כאחד, מעבר להבדלים הזהותיים והאידיאולוגיים, מתייצבים כחיילים מסורים של המחנה הלאומי החדש.

המסר של המחנה הלאומי הזה הוא פטריוטי לעילא ועילא: אין לנו ארץ אחרת, אנחנו גאים במה שיצרנו כאן ובשום אופן לא נפקיר את המולדת לבוזזיה ומהרסיה — לא להתנכרות למגילת העצמאות, לא לקרקע דמותה הדמוקרטית ולא לביזת כלכלתה והרס מוסדותיה. בשוליים עדיין, ויש לקוות שיעשה למיינסטרים, המסר המשלב ערכים פטריוטיים לאומיים עם ערכי צדק כללי-אנושיים: יש לשים קץ לאפליה הממוסדת של ערביי ישראל ולמציאות האפרטהייד בשטחים — כי אלה מגמות מעוולות והרות אסון, הן לפלסטינים והן ליהודים במרחב שבין הים לירדן.

הרגש הפטריוטי מסביר את תוכן המחאה, אך אין בו כדי להסביר את עוצמת המוטיבציה וגודל ההתלהבות והמגויסות של הציבור הענק שלוקח חלק במחאה. לשם כך עלינו לפנות למקור אחר — לחוש המוסרי. חלוקות הדעות אם עיקרו של החוש המוסרי יסודו באלוהי, בתבונה או ברגשי שבאדם. כך או כך, לנוכח נבזות קטסטרופלית בני אדם נסערים, יוצאים מכליהם ומתגייסים לסלק את התועבה.

אין מדובר בעוול כזה או אחר, בשחיתות קלה או בפשע נקודתי. לפנינו מנהיגות שהתפרקה מכל נורמות מוסריות, שחוגגת הפקרות מהסוג שעליו נכתב בתהילים: "אָמַר נָבֵל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים הַשְׁחִיתוּ הַתְּעִיבוּ עֲלֵיהָ אֵין עֲשֵׂה טוֹב" (י"ד, א'). ובשפת ימינו: אין להם אלוהים, והם פועלים באנוכיות, בחמדנות ובשבטיות כדי להאדיר את כוחם, תוך אדישות מוחלטת להרס שהם זורעים בטוב המשותף ובעתידם של הדורות הבאים.

אין מדובר בציבור גדול ממפלגות הקואליציה ותומכיהן, אלא בכמה עשרות מנהיגים ומנהיגות שמגלים בוז מופנן לשוויון בפני החוק, לעצמאות מערכת המשפט, לתרבות של דרך ארץ, לניקיון הכפיים של נבחרי הציבור ולמקצוענות של משרתי הציבור; קל וחומר שהם מתהדרים באותות קלון של משטרים אפלים, כגון גזענות, לאומנות, הדרת נשים, רדיפת להט"בים, שוחד לנבחרי ציבור והשתקת שומרי הסף בתרבות ובתקשורת. והכל בשירותו של מנהיג קיסרי (תרתי משמע), המסית את ישראל השנייה נגד ישראל הראשונה ומדרדר את ישראל כולה למחוזות העולם השלישי — וכל זאת כדי לברוח ממערכת המשפט.

מזל גדול יש לנו, שבמאבקי המחאה נגד התועבה אין מחלוקת בין היהודית והדמוקרטית
 שבזהות הישראלית. הדגש על צניעות המנהיגים ועליונות המשפט, הכבוד לצלם האנוש
 ולשוויון בפני החוק, הקדימות לחוכמה ולהשכלה, הדבקות בצדק חברתי ובדאגה לגרים
 ולמיעוטים, ההתעקשות על ניקיון כפיים ואימשוא פנים — ממש תואמות במופתים
 המוסריים. ועל זה אפשר לומר, שאנו חווים בימים אלו רגע נדיר של דז'ה וו: להקשיב ולהפנים
 ולצאת לפעולה בהשראת דבריו הנוקבים של הפטריוט המקראי ישעיהו הנביא: "אִיכָה הִיְתָה
 לְזוֹנָה קִרְיָה נְאֻמָּנָה... שְׂרִיף סוֹרְרִים וְחִבְרִי גִנְבִים, כָּלוּ אֶהָב שְׂחָד וְרֹדֵף שְׁלָמִים... וְאִשִּׁיבָה
 שִׁפְטִיךָ כְּבִרְאשָׁנָה וְיַעֲצִיךָ כְּבִתְחִלָּה. אַחֲרֵי כֵן יִקְרָא לְךָ עִיר הַצֶּדֶק, קִרְיָה נְאֻמָּנָה. צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט
 תִּפְדָּה, וְשָׁבִיָּה בְּצֶדֶקָה".

תודה תודה תודה

לכל המתנדבים החרוצים שמגיעים על חשבון זמנם
 הפרטי בערבי שישי ובערבי חג, לעמוד בתחנות
 ההגשה של עגלות המזון בחד"א.

בזכותכם ארוחות הערב מתקיימות כסדרן... ובלעדיכם זה לא אפשרי!
 בנימה זו אני קוראת למתנדבים נוספים להגיע ולקחת חלק, למען נוכל להמשיך
 כך.

אושרית

אפריל - נר זכרון

21.4.1992	נפטרה	רוזן אנדה	נפל	22.4.1948	שפנאוף ארטק
5.4.1995	נפטר	כהן אברהם	נפטרה	21.4.1964	הררי סלה
27.4.1996	נפטר	גולן אליעזר	נפטרה	21.4.1966	אמיצי הנקה
16.4.1997	נפטר	אלפנדרי בנימין	נפטר	24.4.1975	עצמון מרק
26.4.1997	נפטר	קרקאואר דוד	נפטר	13.4.1976	כץ יהושע (אוזיו)
30.4.1997	נפטר	גל זאב	נפטרה	12.4.1978	כספי - גיל חביבה
9.4.1999	נפטר	עמידן מאיר	נפטר	21.4.1981	גרינברג יוסף
9.4.2001	נפטרה	שפר אטל	נפטר	5.4.1984	וונג רומק
3.4.2005	נפטרה	גזית סלה	נפטרה	17.4.1984	כץ ענת בתנו
7.4.2006	נפטרה	ענבי זלטה	נפטר	3.4.1985	פרץ בוניו
18.4.2011	נפטרה	אקסלרד ציפ	נפטר	9.4.1987	ארי שלמה
30.4.2011	נפטרה	ידלין נעמי	נפטר	19.4.1988	ענבי לויק
6.4.2014	נפטרה	דגן אהובה	נפטר	1.4.1989	זמיר אדק
25.4.2015	נפטר	דגן אברשה			

יהי זכרם ברוך

מהנעשה באגף התשתיות

לחברים שלום,

בדיווח הקודם ספרתי שאנחנו מתכננים לחורף ומכינים את משאבות החורף לעבודה. עברה תקופה ומילוי המאגרים הסתיים - למרות חורף עני בשיטפונות עמדנו במשימה של מילוי המאגרים.

לקראת עונת ההשקיה ביצענו שיפורים ועדכונים שאפשרו לנו להפעיל את מערכות ההשקיה בספיקות נמוכות. בעבר כשבדמון כל השטחים היו של הגד"ש אופיין ההשקיה היה של שטחים גדולים שנדרשו להשקיה בספיקות גבוהות ובמהירות. כיום השטח מתחלק בין שטחים קטנים וגידולים מגוונים של הגד"ש, ומספר רב של חלקות מטע שלכל אחת מהן צרכים משלה. הקושי שלנו היה בעיקר בהספקת מים בלחץ יציב כאשר נדרשו ספיקות נמוכות. מה שגרם לתנודות לחץ ונזקים למערכת. לכן השנה הוחלט לבצע התאמה של המערכות לצרכים החדשים במטרה לתת שירות טוב יותר ללקוחותנו. בימים הקרובים אנו גם צפויים לקבל טרקטור קטן שעליו מותקנת מערכת לפריצת סתימות ביוב. אנחנו מצפים שהכלי החדש יאפשר לתת שירות מהיר וטוב יותר בפתירת סתימות ביוב במערכת הראשית.

מזכיר כולל: **בתחילת עונת ההשקיה** כדאי לבדוק את מערכות ההשקיה האוטומטיות (פתיחה סגירה) ולהחליף סוללות במידת הצורך.

לאחרונה נתקלנו בתופעה של חולדות שיוצרות מחילות בצידי שוחות הביוב, ולאחר מכן מכרסמות את דרכן פנימה. מומלץ לחברים לבדוק מדי פעם מסביב לשוחות. במידה שמזהים שקיעת קרקע או חפירה צריך להודיע לנו בכדי שנבדוק.

כפי שחלקכם יודעים, נעדרתי מהעבודה תקופה די ארוכה בכדי לטייל. שמחתי לגלות שענף התשתיות תפקד היטב בהעדר, ושכולם המשיכו לקבל שירות טוב. אז אני מודה לכל חברי הצוות - גדעון, אילן, שרי, איתמר ורובי.

אילן שחף, בשם צוות התשתיות

בית קפה במרחב הבוגר

ביום חמישי האחרון הילדים והמדריכים פינקו את החברים בקפה ועוגה טעימים בתוצרת עצמית.

סבבא

סבבא בשגרה. כל הפעילויות והמועדונים מתקיימים כסדרם ועשרות גמלאים לוקחים בהם חלק.

טיולים - הטיול הבא שלנו לבקת אל גרביה ביום רביעי 3.05.2023

- ★ נתחיל את הטיול במפגש במעבר הגבול ריחן וניפגש עם רון יזרעאלי, שיספר על תפקיד המעבר ועל הקשר עם הרשות על כל היבטיו.
- ★ נמשיך בסיורינו בבקעה בקעה וניפגש עם אבי שלו במכללת בקעה, שמלמד בעברית סטודנטים יהודים וערבים. אבי שלו היה קצין בכיר במודיעין ויש לו סיפור חיים מדהים - למד כסטודנט להוראה במכללת "בקעה" סטונט יהודי יחיד בין אלפי סטודנטיות ועוד. במקום נקבל גם ארוח של קפה ותה.
- ★ משם נמשיך למכללה למורים אל קאסמה וניפגש עם איברהים מואסי, שהיה ראש העיר בבקעה והיום עושה סיורים מודרכים בעיר מתוך מטרה לקרב את היהודים למגזר הערבי ובקעה בפרט.
- ★ במסגרת הביקור במכללה הערבית ניפגש עם מנהלת קשרי החוץ כדי להכיר את המכללה בה לומדים 3,000 תלמידים לימודי הוראה, 95 אחוז סטודנטיות.
- ★ במסגרת הביקור בעיר נגיע לברכת המים, בה ישנו ציור קיר ענק שמתאר את תולדות העיר. נבקר בקיר ההפרדה ונסיים בבאר של הכפר.
- ★ נסיים במסעדה הסיור מקומית לארוחה משותפת (כלולה במחיר). מובטח סיור מעניין ביותר, שגובש בעקבות סיור מדריכים שעשה אילן בעיר. פרטים נוספים והרשמה על לוח מודעות "סבבא"

סיורים – הסיור הבא ב- 15.3 לנמל החדש בקישון, לאתר רכבת העמק ומעיין אלרואי – פרטים בהמשך.

בית פתוח – את הבית הפתוח הבא ב- 30.4 יארחו משפחת אורי ורחל לויתן.

קורס סגארטפון – הקורס הראשון הסתיים והשתתפו בו 12 משתתפים, וכבר ישנם בקשות לקורס נוסף שיערך בשעות אחה"צ/ערב. המעוניינים לקבל פרטים נוספים והרשמה פנו לדלית עמית.

שחמט - חוג חדש יפתח בקרוב: חוג שחמט בהנחייתו של מתן גפן. המעוניינים מתבקשים לפנות למשה ידלין.

"יוצרים בסבבא" - התערוכה הנפלאה תהיה פתוחה עד סוף חודש מאי (כולל יום העצמאות וחג שבועות). מהשבוע הבא הביקור בתערוכה יהיה במתכונת חדשה - כל מי שמעוניין לצפות בתערוכה יתאם זאת עם אחד מארבעת האחראים: עדה פלור, מלכה כספי, עירית דקל ומיכאל הוכמן, ואנו נפתח אותו עבורכם. מומלץ!

בברכה,
מיכאל

הספריה האזורית מטה אשר מזמינה:

אני חושב משמע אני טועה - כיצד אנחנו מקבלים החלטות וקובעים דעות

מפגש עם הסופר והמרצה ד"ר חיים שפירא

ביום חמישי 11.5.23 בשעה 20:00 באולם המופעים בכברי. מחיר כרטיס: 40 ₪, להזמנת כרטיסים: 050-6934867, www.umacabri.co.il

מסדר הנופלים/ חיים חפר

הם באים מן ההרים, מן השפלה, מן המדבר הם באים -
שמות, פנים, עינים - ומתיצבים אל המסדר.
הם באים בצעד גברי, חזקים ושזופים
הם יוצאים מתוך המטוסים המרסקים ומן הטנקים השרופים
הם קמים מאחורי הסלעים, מעבר לדיונות ומתוך תעלות הקשר
גיבורים כאריות, עדים כנמרים וקלים כנשר
והם עוברים אחד אחד בין שורות של מלאכים
המאכילים אותם ממתקים ועונדים על צוארם פרחים
ואני מביט בהם והם כלם שמחים
אלה האחים שלי, אלה האחים

והם פוגשים זה את זה, עינים שחורות וקולות וחומות
והם מזכירים זה לזה שמות וכלים ומקומות
ומזגים זה לזה סיפלי קפה ותה
ומתפרצים פתאם יחד בקריאות: כיפק - הי!
והם פוגשים בקהל הרב רעים וידידים
והמפקדים טופחים על שכם הטוראים וטוראים לוחצים יד למפקדים
והם פורצים בשירה ומוחאים כפים
ומקשיבים להם בהתפעלות כל יושבי השמים
והפגישה נמשכת יום ולילה, יום ולילה
כי חבורה שכזאת לא היתה עוד למעלה
ואז פתאם שומעים הם קולות מכרים בוכים
והם מביטים הביתה אל אבא ואמא, אל הנשים, הילדים והאחים
ופניהם דוממות והם עומדים נבוכים
ואז מישוהו מהם לוחש: סליחה, אבל היינו מכרחים
נצחנו בקרבות וכעת אנו נחים
אלה האחים שלי, אלה האחים

וככה הם עומדים והאור על פניהם
ורק אלהים לבדו עובר ביניהם
וכשדמעות בעיניו הוא מנשק את פציעהם
והוא אומר בקול רוטט למלאכיו הלבנים:
אלה הבנים שלי, אלה הבנים.

